

Писанки тітоньки Марії

Найзахопливіше та найвеселіше заняття перед Пасхою, яке завжди об'єднувало і дорослих, і малечу, – це розписування писанок та приготування крашанок. Віддавна це був справжнісінький ритуал, адже кожен візерунок мав глибинне значення. За цю роботу майстер завжди брався з молитвою. Такими писанками та крашанками, які вважалися оберегами, потім обмінювалися після пасхальної служби.

Є ще люди, котрі свято бережуть традиції свого народу та родини. До таких належить і Марія Іванівна Чучкевич, уродженка села Річки Корецького району. В минулому вона бухгалтер, зараз пенсіонерка, яка співає в церковному хорі, практично все життя займається писанкарством. Знають її талант писанкарства не лише в рідному селі, де навчала цьому школярів, а й у Рівному, де теж проходили її майстер-класи.

Усе почалося з того, розповідає Марія Іванівна, що її неписьменна мама хотіла викарбувати на писанці «Христос Воскрес», і, звісно, не змогла цього зробити, тож попросила про це дочку. І відтоді розпис заправу душу дівчинці. Тож тепер Марія Чучкевич самовіддано займається писанкарством. Щоб побачити, як баба Василина (так звали маму Марії Іванівни на селі) розписує писанки, сходилися усі сусіди, особливо ма-

леча, а потім з нетерпінням чекали Великодня, аби вим'янути у неї таке яечко на крашанку. А все тому, що писанкарством у Річках тоді мало хто займався. А так, як баба Василина, писанки не розмальовував ніхто.

А ще пані Марія згадує, що мама, як топила піч, то ставила віск під комином, а коли він там розтавав, бралася за розпис... У планах майстрині – перетворити батьківську хату у своєрідний музей, щоб усі бажаючі могли побачити, як саме колись жили люди. Там будуть не тільки писанки, а й багато рушників та вишиванок, які завжди так любили Чучкевичі.

Особливо жінка радіє з того, що її захоплення поділяють і її онуки:

– Добре, що діти переймають давні українські звичаї, отже, сімейна справа не пропаде, – пишається нащадками Марія Іванівна. Майстриня виготовляє писанки не тільки до Великод-

ня. Навіть її домашня новорічна ялинка прикрашається ними – цікавими, автентичними, а головне неповторними іграшками, адже ні в кого зазвичай таких не буває.

Жінка розписує не тільки курячі яйця, частенько використовує й гусячі, качині чи індичі. Щоправда, поки ще не доводилося розмальовувати, наприклад, страусині яйця. Єдине, чого не визнає пані Марія, то це оздоблення писанок бісером, виготовлення дерев'яних макетів яєць, а тим паче отих «новомодних» наклеюнок, адже вважає, що писанка повинна саме писатися.

Знають її творчість і за кордоном. Приміром, коли

гостювала у дочки в Санкт-Петербурзі, то подарувала кілька писанок місцевій академії мистецтв та залишила одну на місці першого поховання Тараса Шевченка. Також одного разу подарувала цілий кошик писанок польським делегатам, котрі завітали до Рівного.

Пані Марія каже, що за розписування великодніх яєць вона завжди сідає з молитвою і вкладає у свої витвори багато позитивних емоцій і добрих побажань для тієї людини, яка отримає згодом цю писанку в подарунок. Тому багато людей, котрі мають писанку від Марії Чучкевич, вважають її своїм талісманом.